

FURUSET

VEL'S

ÅRSFEST

lördag 22/3 - 1947.

Furuset och Vel's Förening

v/H.N.

" O P T A K T "

Mel.: "Lille Lotte er så pen".

Dengang da vi selv var små,
mins vi at de store,
sa til oss: Husk på du må,
sitte pent ved bordet
- ikke leke med sin skje
- ikke klyve opp på kne
- ikke syng ved bordet
ja, så sa de store.

Men ved bordet her i kveld,
er vi selv de store
og vi sier til oss selv
- bare syng ved bordet.
Husk at sang har alltid gitt
festhumör og appetitt
- derfor lyder ordet:
"BARE SYNG VED BORDET"!

--o0o0o--

"Furusethymne".

Mel.: "Norge i rødt, hvitt og blått".

En gyster tid er svunnet hen
-det gleder oss å hilse dere: Vell mött her igjen.
Med topp-hunør og lystig sang
skal vi på festen nå gi uttrykk for vår frihets-
trang.

Kampen for mange har gitt ulivssår
-venner, vi frydes ved at "Heimen" vår den står.
Den har riktignok fått noen skrammer
-de er "fikset" så godt vi formår.
Nå vi synger mens festgleden flammer:
Denne "Heimen" - den "Heimen" er vår!

Idag vi minnes alle dem
-hvis største glede var å kjempe for vår bygd,
vårt hjem.

Med glød og tro de la iveri
og målet var at Furu-set skal alltid hevde sig,
Vannet og veier det tryllet de frem
og lyset over bygda - i hytter og i hjem,
og så la de tilside no'n kroner
- for å bygge vår "Heim" der den står.
Ja på samholdets grunnlag den troner
- Denne "Heimen", den "Heim" som er vår.

Se bygda vår den har vi kjær
-et vakkert stykke Norge ser vi daglig at den er.
Med aker, eng og landlig ro,
et ønskested for to som enes om å sette bo.
Åpen og lys - ut mot fjorden i syd,
velstelte gårder og løvskog til pyrd.
Ja det finn's ikke Furu-sets make,
her er samhold, og idyllen rår.
La oss takke - vi fikk dig tilbake.
Denne bygda - den bygd som er vår."

Mel.: "Å kjöre vatten - å kjöre ved".

Det store spørsmål i livet er
- hvor skal man bo eller bygge?
Et vakkert sted ønsker hver især
- til ro og hjemmelig hygge.
For oss som søkte hit til furuset
- falt valget særlig liketil og lett
- her var det jo - koselig å bo
:/: For oss det vakreste i Norge.:/:

Mel.: "Tyven - tyven".

Ja, vi fant det ideelle
vi som kom til Furuset.
Her er sol i sommerkvelde,
livet faller lyst og lett.
Skog og eng og li
- pent og landlig De.
At vi trives vel
- det sier da sig selv.

Mel.: "Se Norges blomsterdal".

Og nu vårt mål det er
å skape gode forhold her
- for barn og hjem især
- til glede for en hver.
Tralala la - la la.
For Furuset skal stedet bli
:/: - hvor alt er hyggelig.:/:

Mel.: "Mot i brystet".

Så idag vi ønsker dere vel mött alle sammen
- når vi nu er samlet her til fest på ny.
Godt humør og glede - ja se det skal være rammen
- om vår fest fra starten og til dagens gry.
Vær velkommen da,
sål dig løs vær gla,
la det stemning bli fra først til sist.
Husk når festen siden minnes vil vi gjerne höre:
"Jamenn var det hygge - det skal være visst".

T i l D a m e n e....

Mel.: "Se Norges blomsterdal".....

All tid - hver pikelill,
ved sjarm og smil de fenge vil
hver mann med arbeidslyst
- til jakt og dåd og dyst.
Fra vuggen og til grav,
hun "tøyler" ham, i skritt og trav
./.. han bøyer villig av./..

Den unge mann - De vet,
med dun på haken, yr og het,
han har sin egen smak,
- om enn sjenert og våk.
Et "super" lite kjei
er "snella" som han ønsker sig
./.. Da jakter han iveri./..

På tyve eller fler
så fordrer "mannen" straks litt mer,
det blir en annen norm
i ynde - stil og form.
En smart og sportslig kvins
da gjevest er av alt som fins
./.. Hun gjør ham glad til sinns./..

Den mere modne mann,
kan kanskje synes nöysom, han
- en kvinne rund og bli'
sitt hjerte han vil gi.
I kamp og tunge år
hun dele skal hans liv og kår.
./.. Og før hans lykke rår./..

Ha takk du skaperånd
-som nettopp laget kvinnen sånn
at hun gir mot og tröst
fra mannens vår til höst.
Det tapte paradis -
Vi savner ei på noe vis.
./.. Nei - SKÅL til kvinnens pris./..

Til herrene!

Mel.: "Pål sine høner".

Velkommen igjen til glede og hygge,
idag, våre herrer, da skal det bli fest.
Nu vil vi oss more, ja bare vær trygge
- det skal ikke finnes en misfornøid gjest.
:/: Med steken og öllet - styrker vi kroppen :/:
- det gode humør - det må settes på toppen,
- fra vi begynner og til det er slutt.

För var det "Amor" som alltid stod rede
- med buen og pilen og hjelp når det knep.
I vår tid vi selv må angrepet lede
for "Amor" er gammel og sen i sitt grep.
:/: Vær viss på hver mann - idag vil vi prøve :/:
- ved list og ved smil - din hjertefred röve,
selv om det bare vil vare i kveld.

Hör, kjære herrer, det nytter slett ikke
- å undgå sin skjebne - når "Eva" er til!
De strålende smil og de smektende blikke
- skal knekke all motstand - ve vet hvad vi vil.
:/: Om veien til hjertet enn går gjennom maven :/:
- vet "Eva" hun frister - med eplet fra haven,
og fangen er "mannen" för solen står opp. -

Vertskapets skål!!!!

Mel.: "Pål sine høner"....

För vi nu alle fra bordet oss reiser
- sier vi takk - for den deilige mat,
- for steken og sausen og flasken, som kneiser
tom her på bordet blandt renskrapte fat.
:/: Ja, nu er vi gode og mette :/:
- hever vårt glass og tömmer med rette
festkomiteens og vertskapets skål. - - -

Sang til festen på „Heimen“

den 22. mars 1947

Mel. Dansen den går ut på Måkeskjær

Maten er mektig vi tar en sang
for sang er ikke mektig.
Tonen er gammel, men er av rang
og går med futt og klang.
Syng så din stemme sprekker,
syng så du bygda vekker,
nå skal vi hedre den store mann
finns ikke maken i Norges land
Hva du for små og store
her i vår hjembygd gjore
i krigens år er en strofe for seg
og vi takker deg

Navnet er Henry med Nyborg bak
et navn vi alle kjender,
og det er mann som kan ta et tak
og ordne opp en sak
«Heimen» var stygg, og lorten
møtte oss helt ved porten
Damer med pomp og med prektig barm
unger som lagde en veldig larm.
Her var'e liv i leier'n
til og med svarte feier'n
tør't ikke gå hit å feie no mer
før han fikk med fler.

Atter en takk må vi føre frem
til styret vårt forøvrig,
vi måkke glemme at uten dem
ble jobben stor og slem.
«Heimen» er atter stedet
Furusetfolkets rede.
Nå er det kino og fest og sang
ikke som før at „det var engang“
Derfor vi skåler sammen
drikker opp hele drammen
ærer de menn som i styre og stell
har vært stø som fjell.

I. S.